

Naročna mesečno
25 Din. za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 120 Din. za
inozemstvo 140 Din.

Uredništvo je v
Kopitarjevi ulici 6/II.

Telefoni uradništva: dnevna služba
2050 — nočna 2996 2994 in 2050

SCOVENEC

Z nedeljsko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Cek. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzertate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 99.011,
Praga-Duna 24.797

Uprava, Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Izhaja vsak dan zjutraj, razen
ponedeljka in dneva po prazniku

Misli ob zori

Cesar današnjemu svetu najbolj občutno manjka, to je blagorodnost duše, dostojanstvo osebnosti in plemenito mišljenje, ki se naravno druži z izbrano formo. Doba, v kateri vsi drže le za gmočnimi dobrinami, da jih čim bolj uživajo brez vsakega idealnega smotra, ne more biti drugačna kot grda, neusmiljena in podla. Nizkotnega nivoja sodobnega čisto v gmoču pogreznjenega življenja ne morejo tudi ne oblike družabnega občevanja prikriti, ker se jim kljub vsej uglašenosti pozna, da niso naraven izraz resnično lepe duševnosti, ampak le zunanjji plesk, privzet videz, ki naj bližnjega prevara.

Prav trdi Maksim Gorki v svojih spominih, da so danes vsi kulturni narodi razbiti, oslabljeni in podivljani. Javno življenje Evrope je čedaljebolj brez idej, brez dostojanstva in viteštvja. Gentlemanstvo je redko, zato pa se čim bolj v vsa področja vrivajo ljudje slabe kvalitete. Obrekovanje, častikraja in moralno uničenje nasprotnika smatrajo mnogi za pravilo, pošteno borbo v javnih zadevah pa za slabost. V pehanju za dobički, dobrimi položaji in vplivom, ki zasigura čim udobnejše osebno blagostanje, imajo seveda največ šansisti, ki imajo najmenj moralnih pomislekov.

Isto velja za zasebne odnose med ljudmi. Ljubezen postaja gola spolnost, priateljstvo brez sebičnih namenov je čedaljebolj redko, glavni odnosi med državljanima so poslovne značajke. Pojma čast in sram sta skorajda popolnoma iz življenja izginila. Narodi se kljub vsem internacionalnim zborovanjem in institucijam sovražijo med seboj ko barbarska pleme; kdo skuša biti napram tujemu narodu pravičen, se žigosa kot veleizdajec; čim bolj pa kdo drug narod psuje in obrekuje, za tem večjega patriota se smatra — dokaz minula vojna, ki je prekosila vse dosedanje vojne evropskega kulturnega človeštva po svoji grdboji. Način na primer, kako se je postopalo z vojnimi ujetniki za časa Richelieuja, Napoleona in Nelsona je bil v primeri s tem, kar se je v tem oziru godilo v letih 1914.—1918., navrnost kavalirski.

V socialnem oziru so se člani ene same človeške družine razdelili v dva sovražna razreda, ki smatrat za rešitev socialnega vprašanja zmago enega nad drugim po popolnem uničenju enega partnerja. Tudi tu velja geslo, da se pardon ne daje. Etos pa je na obeh straneh isti: posest in neomejne užitek materialnih blag brez višjega namena, ki edini stori človeško življenje življenja vredno.

Tako je sodobno življenje, kolikor na vseh potihi prevladuje in celi dobi daje znak svoje nizkote. Toda videc bodočnosti, kar mora vsak resnično kulturni človek več ali manj biti, že davno sluti in čuti novi čas, pa vidi zoro prihajajočega dne, ki bo začetek bodoče idealistične epohe. Staro pa, čim bolj se razkraja, tem bolj se razgalja v vsej svoji gnilobi — to je zakon. Če se kulturni delavec, ki živi v tradiciji krščanske humanistične kulture in se od dne do dne bolj vglablja vanjo, čim bolj le v njej vid: svojo rešitev in preporod naroda, ne bo uplašil, ampak krepko prijet za delo.

Kakov edno, bo tudi danes mladi rod preoblikoval našega življenja. Zaradi tega mora danes džavnik, kakor smo že zadnjič na tem mestu poučevali, vso svojo pozornost obrniti na vzgojo doraščajočega pokolenja. Ni zadosti, če se poudarja, da budi vzgoja nacionalna: treba vedeti, kakaša naj bo v etičnem in kulturnem pogledu nacionalna vzgoja! In tu treba venomer ponavljati, da ni resnične kulture brez naslova na našo krščansko narodno tradicijo. Kar nima tradicije in forme, to sploh ni kultura, ampak kaos, kakor pri barbarih, ali pa enolichen mehanizem, kakršna je civilizacija naše materialistične ere, naj bo že kapitalistična ali socialistična. Resnično kulturni narod je le tisti, ki organizeno s pietoto varuje in razvija svojo tradicijo. Naša tradicija pa je krščanstvo kot vera v najvišji duhovni svet, kot moralen zakon življenja, kot usmerjevalec k onostranskim smotrom, ki ustvarjajo kulturni dobrin na zemlji ne zanikuje, ampak potrjuje. To krščanstvo ohranja in povije vse naše naravne osobine, kakor so zrastle in se razvile na naših tleh, oplojenih po rimsko-helenski prosveti: poštenost, velikodušnost, plemenitost, strogo resničnost in pravoljubje, fair play v političnem življenju, ostro in tenko pojmovanje časti in sramu — vrednote, ki so začele tudi med nami propadati, ki jih je pa treba zopet prilikati v življenje kot neobhodno in nepogrešljivo podlagu zdrugega in srečnega narodovega življenja in državnega blaginja!

Te moralne kvalitete so bile vedno tesno združene z našo vzgojo, tvorijo slekjoprej miselnost našega naroda in so nujen pogoj njevega kulturnega življenja. Zato jih moramo ohranjati sami, jih mora pospeševati in razvijati javna vzgoja, ki jo vrši država. Izloževati pa je treba brez ozira vse, kar je od začetka 19. stoletja dalje razkralo krščansko kulturno miselnost našega sveta: materialistično filozofijo, lažliberalizem, ki je razvezal moralne in socialne vezi krščanskega človeštva, in plehko prosvetarstvo, ki je zanemarilo kulturo sreca, tradicijo in vrednote, ki počivajo v religiozni ljudski duši, kakor da so zgoj pred sodki in ovira tako zvanega snapredka.

Preobrat v tem pogledu, ki so ga začeli najboljši duhovi našega časa kot glasniki lepše bodočnosti človeštva, se mora tudi na področju javne vzgoje čimprej udejstviti v polni meri.

Nemčija zahteva kolonije

Dr. Curtius napade Anglijo — Nemčija ne bo nikdar dovolila, da si njene bivše kolonije osvoje druge države

Berlin, 22. dec. d. Dr. Schnee, predsednik nemškega kolonialnega društva in bivši nemški guverner v južnoafriških kolonijah, je bil sprejet od zunanjega ministra dr. Curtiusa. Deputacija je izvolila ministru zelo obširno spomenico, v kateri zahteva od nemške vlade, da naj vendar enkrat stopi na plan s svojo kolonialno politiko. Preteklo je deset let v negotovosti in v vednem tavanju. Prisel je čas za nemški narod, da pove zunanjemu svetu, da brez kolonij ne more živeti in da bo treba storiti nekak, da se živiljenjski potrebi Nemčije ugodijo v najkrajšem času. Nemške vlade do sedaj niso pokazale nikake energije v tem zmislu, vsaka izjava, ki so jo podala, je bila vodenja, strahopetna in brez jasnih ciljev. Izgledalo je, kakor da je v Nemčiji zločin goroviti o kolonijah.

Dr. Curtius je vzel na znanje trebušato spomenico in vzpopodbujal govor voditelja deputacije dr. Schneea. Manj previden, kakor je bil njegov veliki predhodnik Stresemann, se je dr. Curtius takoj spustil v podrobnosti kolonialnega vprašanja in kolonialne politike, katero zasleduje in vodi njegov govor. Nemčija da je jasno povedala svoje stališče leta 1924 v spomenici, ki jo je poslala Društvu narodov. Takrat je nemška vlada brez ovinkov izjavila,

da pričakuje od zveznih velesil, da se ji bodo v kratkem času izročili mandati, kakor vsem velesilam, ki so članice Društva narodov. Dne 24. junija 1929 je dr. Stresemann istotako izjavil, da nemško gospodarstvo neobhodno potrebuje kolonije, odkoder bo zajemalo surovine za svojo industrijo. Zunanji minister je nadalje opozoril na svoj govor v drž. zboru dne 26. junija 1930, v katerem je popolnoma jasno podprt stalilce Nemčije z ozirom na njene bivše kolonije.

Najbolj značilni del svoje izjave, ki bo sprejet od svetovne diplome z velikim zanimanjem, je dr. Curtius formuliral takole: »Čuje se, da se nekatere inozemske vlade trudijo, da bi spremeniли znacilni mandatarški ozemelj na ta način da bi jih priključile k že obstoječim kolonijam ali pa, da bi jih naravnost spremeni v samostojne kolonije. Proti temu se bo nemška vlada upirala z vsemi pravnimi sredstvi, ki so ji na razpolago. Niti nemška država, niti nemški narod ne bosta in ne more nikdar dovoliti, da bi recimo ena izmed bivših nemških kolonij prešla v kolonialno odvisnost kakrde druge države.«

V tukaj štejnih diplomatskih krogih je ta zelo ostra izjava zunanjega ministra povzročila nekoliko zmede. Ti krogovi menijo, da je dr. Curtius hotel s poudarkom namigniti na poskuse, ki jih hoče uveljaviti angleška vlada v južni Afriki. Bivše nemške kolonije, to se pravi, nemška jugovzhodna Afrika, sta prešli v obliki mandatov pod nadzorstvo Anglije. Slednja se bavi z vprašanjem, če ne bi bilo mogoče združiti teh kolonij z južnoafriškim dominionom ali pa jih združiti v posebno skupino ter jih dati dominionski status. Nemška vlada je bila vedno mišljena, da bo prej ali slej dobila dele svojih kolonij zopet nazaj, kar bi postalo nemogoče, če bi Anglia svoj načrt izvedla. Iz teh vzrokov se pričakuje, da ima nemška vlada namen pri enem bočnih zasedanjih društva narodov sprožiti vprašanje kolonij in brez prikrivanja definirati svojo politiko.

London, 22. dec. os. Jutranji listi pričabujejo govor nemškega zunanjega ministra o bodočem zadržanju nemške vlade glede na mandate. Listi ugotavljajo, da je bil govor namenjen za anglešča učesa ter da je neke vrste grožnja proti vključitvi Rodezije in ozemlja Tanganyika v južnoafriški dominjon. Poslanci bodo stavili tozadne vprašanje angleškemu zunanjemu ministru, zakaj Anglia, ki je napadena, mora brez vsakega oklevanja objasnit svoje načelno stališče.

Delo za mir v preteklem letu

Angleški zunanjji minister Hederson o pomorski, haški in indijski konferenci

London, 22. decembra, AA. Snoči je zunanjji minister Henderson govoril po radiju. Njegov govor je bil zvezan z radiopostajami v Zedinjenih državah. Henderson je izrazil mnenje, da je sedanja gospodarska kriza minimum in da se je preteklo leto veliko storilo za mir in proti vojni. Henderson je nadalje naštel rezultate londonske pomorske konference, ki po njegovem mnenju ne pomenja le prvega koraka na poti k razorožitvi, temveč je med drugim rešila zelo resne politične probleme.

Nadalje je govornik omenil haško konferenco, ki je rešila reparacijski problem in z

izpraznitvijo Poreja zaključila vojno dobo. Skoraj vsi evropski narodi in mnogo velikih neevropskih narodov je sprejelo opečko klavzulo, s katero so priznali, da bo v vseh pravnih sporih med njimi in drugimi razsvojalo permanentno mednarodno razsodišče v Haagu.

Potem ko je Henderson govoril o izboljšanju položaja na Kitajskem, je naglasil, da je delo indijske konference v zadnjih 6 tednih neprizakovano dobro napredovalo.

Končno je izjavil, da je lahko možno, da načrt konvenije za razorožitev ni perfekten. Kljub temu bo pa učinkovito sredstvo za vseko mero razorožitve, na katero bi vlade pristale.

Macdonald in Lloyd George
Danes za sodelovanje, jutri za neizprosen boj — Iza ožgorja vsta na Mosley

London, 22. dec. kk. Lloyd George skuša doseči sestavo koalicijskega kabinta, v katerem bi Mac Donald, ki naj bi odšel v Indijo kot podkralj, nadomestoval Hendersona. Mac Donald je tudi dovolil, da ga je vseindija konferenca kandidirala za podkralja, dokler niso konservativci proti njemu mobilizirali indijske moħamedance, in njih konservativni tisk protestirajo proti temu spovijanje. Mac Donald je potem skušal zboljšati odnos s liberalci s tem, da je imenoval za indijskega podkralja liberalnega lorda Wellingtona in s tem, da je predložil načrt zakona o volivni reformi in spremembi zakona o strokovnih organizacijah, ki se morejo ob protestu konservativcev v zgornji zbornici sprejeti le tedaj, če bi liberalci in socialisti sodelovali več sezona. Te koncesije pa je parlamentarna frakcija socialistov odobrila še tedaj, ko sta Mac Donald in

Henderson izjavila, da bi nove volitve v času viške brezposelnosti pomenila samoumr stranke. Vendar so liberalci še vedno nezadovoljni in Lloyd George napoveduje že za mesec anuar liberalno nezaupnico o politiki brezposelnosti vladi radi nezadostnih in znotrinskih informacij vladi o obsegu zasilnih del. Za to nezaupnico bodo glasovali konservativci, največji del liberalcev in nekateri poslanci Mosleyeve skupine, kar bi bilo za delavsko vlado zopet zelo nevarno. Zato je postal zopet aktualno vprašanje, ali naj vlada dopusti tako glasovanje, ali pa naj se prej loči od Snowdena, ki dolje dosledno odklanja financiranje zasilnih del. Vsekakor je res, da se Snowden že več tednov baje radi prehlađa in zmučenosti ne udeležuje parlamentarnih in kabinetnih sej.

Komunistično rovarenje

Zanimiva razkritja francoskega časnikaria o komunistični propagandi na Balkanu

Pariz, 22. decembra. Géo London pričabuje v »Journalu« podatke o komunističnem rovarenju v Nemčiji in Avstriji. Izrabil je menda medsebo, no osebno sovraščino posameznih komunističnih voditeljev. Vsekakor je iz Pariza prinesel tako sijajna priporočila, da je pridobil zaupanje marsikaterega komunističnega agitatorja, ki ni slušil, da govor s časnikarjem. Na Dunaju je med komunisti dobro znan kot slovarist Viktor Bolgar Krehmanov, 35 let star, zelo krut in duhovit zastopnik GPU na Dunaju. Krehmanov je desna roka sovjetskega dunajskega zastopnika Jurenjeva in vodi iz Avstrije propagando v balkanskih državah. Med njegovimi pomembnimi poslaniški tajnik Stanislav Kalina (ki ni Poljak, temveč tudi Bolgar, a njegovo pravo ime ni znano). Isto vlogo igra Bolgar Dimitr Vlahov, profesor kemije, nekdajni bolgarski konzul v Avstriji. Mlada, elegantna komunistinja, ki je nasledila Londonovim priporočilom, mu je zaupala v dunajski veliki kavarini, da je pravkar prišla iz Moskve, kjer se je udeležila sestavljanja okrožnice na komunistične poverjenike v Romuniji, Bolgariji in Grški. Okrožnica jim naroča neusmiljeno protidržavno vojno pod pretveto, da je pridobil Francijo-balkanske države za vojni napad na Rusijo. Predvsem se jim priporoča univerziteto vojnih zalog. Ta navodila sta podpisala Pjanicki in znani madjarski rabbelj Bela Kuhn, Sovjetsko politično zastopstvo na Dunaju ima sploh nalož pospešiti revolucijo na Balkanu, ker se bo pričela druga svetovna vojna istotom, kjer je izbruhnila prva. Med poslaniškimi nastavljenimi je srečal Géo London tudi osebo, ki ima na vesti strašno eksplozijo romunske smodnjenice v Cotroceaniju leta 1924. Aprila leta 1924. Ta preobrat v tem pogledu, ki so ga začeli najboljši duhovi našega časa kot glasniki lepše bodočnosti človeštva, se mora tudi na področju javne vzgoje čimprej udejstviti v polni meri.

zaupno poročilo od komunističnih delavcev Škodovih tvrdk v Plznu na Češkoslovaškem. Sporočili so mu, da so prejele livarne nujno in veliko naravnih na Roman. vojsko. Loganovski se je posvetoval z nekim Goldensteinom, ki je strokovnjak za napade in atentate. Napravila sta peklenki stroj v obliki navadnega 12 cm topovskega naboja in ga poslala v Škodove livarne. Delavci so ga podtaknili med pošiljanjem, ki je bila namenjena na Romunsko. Ura v peklenkem stroju je morala povzročiti eksplozijo 15 dni pozneje. Odšel je v Cotroceanij s prvim vagonom topovskih izstrelkov in je ob svojem času s prav dobrim uspehom opravil svojo nalogo. Smodnjenica je zletela v zrak in je zahvalila 200 čeških žrtv. Seveda uradna preiskava nikakor ni mogla ugotoviti, kdo je zakril vesrečo.

Kitaici pobili 2000 komunistov

Nanking, 22. dec. AA. Po dvodnevni ostrih bojih so vladne čete zavzele komunistično trdnjavo Tungku v pokrajini Kiangsi. Vseh 2000 komunističnih vojakov je bilo ubitih. Pri tej prilici so vladne čete rešile 500 ujetnikov. Ostanki komunističnih čet so zbežali proti jugu. Vladna letala so jim za petami in jih obmetavajo z bombami.

Dunajska vremenska napoved. Na nekaterih krajih je pričakovati snega. Možno je tudi, da bo ponekod poleđica. V splošnom bo temperatura načrta. Končno pa je pričakovati južnega vremena z zmernimi severozapadnimi vetromi

Pogreb gorjanskega župnika Knitica

Gorje, 22. dec.

Narobilo, kakor bi zemljo odel v bel pajčolan, je pobelil sneg gorenski kot. Gorje so se pa odeli v črno. V župnišču se nemo vrste ferari okrog črne krste, se sklanjajo nad malo linico, da še enkrat vidijo obraz svojega župnika. Od preimognih krijev je steklo šundalje bolj močno. Vse je tiko. Se vozovi in avtomobili, ki vožijo od daleč in bližu pogrebe, prihajajo skoraj neslišno.

Trideset duhovnikov, med njimi arhidiakon Gorenjske, kanonik Stroj, se vstopi okrog krste. Radovljški dekan Fatur blagoslavi ogenj, pokropi in pokadi truplo mrtvega sobrata in pričen moliti. De profundis. Med molitvijo pa teko solze, in žalna pesem in godba sklonete gleve še niže. Se zvonovi jokajo. Oglaši se jo Misericordia in gorjanski župnik g. Jože Knitica, ki je na ramah kreplki Gorjancev, zadnjič po svojem ljubljenem vrtu, okrog Prosvetnega doma, ki je zrastel ob njegovim tihem pokroviteljstvu v letih njegovega župniščovanja.

Po mašni začnjučnik je jeman s tresčojem se glosom slovo od svojega duhovnega sobrata g. dekan. In ko je črtal tripljenju posvečeno pot slovenskega duhovnika, se je cerkev prečudno zresnila.

Grob so pokojnemu gospodu izkonal Gorjanci na novem pokopališču, prav pod križ. Šaj je med mrtve na novem pokopališču legel pokojni kot prvi duhovnik.

Po molitvah, pesmi in godbi, je stopil h grobu g. upravitelj Rasberger in je spomnil Gorjance, kako je se pred kratkim umrl g. župnik, govoril prelepe poslovne besede, tako hitro umrli učiteljici Jelenovi Rezi. Kdo bi bil mislil, da bo on sam prav tako neprinakovano odšel. In ko so nato zapeli solarji in solarice poslovno pescem, ni bilo suho menda nobeno oko. Izpod Krima pa je prinesel za, je pozdrave tomičelski župnik g. Zajec in povdariš, da je pokojni ustavnobil tomičelsko faro in jo celih petindvajset let vodil. Previdnost je tako hotela, da lega pokojni prav v tisti fari k počitku, kjer je prvič stopil v višograd Gospodov. V svoji priprasti dobroti, si bil velik.

Triglav je bil v meglo ovit. Stol pa je nekako mrko gledal v Gorje, kakor bi se tudi on z Gorjanci in pogrebcu vred le s težavo uklanjaj volji Najvišnjega, pri katerem je pokojni našel večni mir.

+ Fr. Stanko Babič

V četrtek 18. t. m. smo pokopali na Mirogoju v Zagrebu dobrega minorita fr. Stanka. Bil je res rožica s Krasa. Rojen je bil 1. 1909 v Rodiku pri Divači. Po končani ljudski šoli je šel ves vesel študirati v svobodno domovo in k.o. minoritom v Ptuj. V soli je bil prvi v nauku, vzorčna vedenja, veliko je obetaš, a tuberkuloza se ga je lotila, čutil je resnino Gregorčičevih besed: Umreti, bratje, težko, pustiti nadle to boli! Dve leti in pol je bil na bolniški postelji v bolnišči, dvakrat bil operiran, pri čemer so mu bila presekana vsa rebra. Nikdak ni tožil in vedno si videl na njegovem licu prijazen smehljaj, vedno sem mu rekel: »Ubogi Stanko, koliko trpiš! Zavrnili me je: »Zakaj ti težje prenaša mojo bolezzen?« Na bolniški postelji je tudi napravil slovesne redovne oblube. To je bil za njega dan poln streče. — Njegovo lepo dušo najbolj razlagajo besede, ki jih je govoril dobro ute pred smrtno svojim sobratom, zbranim okrog njegove smrte posejše: Kako velika neumnost je, batu se umreti. Kako srčnega se počutim. Hvalite Marijo, ki mi je toliko milosti izprosila, med drugim da sem ostal stanoviten v redu. Nisem mogel trpeti, da Bog mi je dal milost da sem mogel trpeti. Na drugem svetu bom mold za vas. Kamalu nato so ga zapustile vse moči, še malo, in Stanko ni bilo več med nami.

Pri pogrebu so bili zastopani v lepem številu vsi zagrebški redovniki, ali nekaj je vskemu težilo sreči: staršev in sorodnikov ni bilo, ker niso mogli iz istre, ki je tudi om ni videl več po odhodu pred devetimi leti.

Ave, anima pia!

Ne vemo ne ure ne dneva

Smrtna nesreča pri gradbi ceste

Trata nad Skofjo Loko, 21. decembra.

V zgodnjem poletju leta so prišeli z gradbo banovinske ceste Trebiš–Fužine. To cesto, do 2 km dolga, je odnesla povoden leta 1926 in je bil zato velik promet z lesom iz Sovodnja zelo otežkočen, ker so morali voziti po strmem klancu do ceste Gorenja vas–Ziri. S posebnim veseljem smo zato pozdravili sklep cestnega odbora v Škofji Loki v sporazumu z bansko upravo, da se zgradi cesti klub temu, da bo do 1700 m dolga betonska škarpa zgoramno stala.

Pri zasipanju škarpe, da cesto nivellira, je bilo zapostenih več delavcev. Težko kamn in drugi materiali so dovajali s hanti, to je z malimi vagoni po tračnicah. Ko so včeraj trije delavci prijevali vagonček, poln kamenja, do prepada, katerega so zasipavali in so ravno delavci stopili na desno stran vagončka, da prevrnejo na levo stran kamenje, se je tram nad prepadom, po katerem so bile napeljane tračnice, zlomili in vsa ogromna teža se je zrušila na ob strani stoča delavske Janeza Drlinka, posenskega iz Srednjega brda, občina Trata, in Janeza Debelaka, cestjarja in posestnika iz Podgorje, občina Oselica. V bližini se nahajajoči delavci so prihiteli in s težavo vzdignil do 1500 kg težkih vagončekov, napoljenih s kamenjem, in so izvlekli izpod njega Janeza Debelaka, ki je dobil hude notranje poškodbe, vendar še živega. Janeza Drlinka pa je težki hump dobesedno zmčekal. Nesrečno je bil brez znakov življenja. Kako je bil pritisn močan, se vidi tudi iz tega, ker je imel pokojni Drlink v prenem žepu kovinast užigalnik, pa je bil ta dobesedno zmčilen.

Pokojni J. Drlink je bil posebno dober delavec. Šele pred nekaj leti se je izselil iz Novakov v Julijski krajini, radi šikaniranja italijanskih oblasti. Začupa ženo in pet nepreskrbljenih otrok, od katerih je načrtnejši star deset let.

Ker se je pokojni ponesrečil v župni Stara Oselica, so pokojnika položili na mrtvaški oder v mrtvašnico Stare Oselice, kjer bo tudi pogreb dne 22. decembra.

Ta nesreča naj bo opomin vsem, da moramo živeti v skladu z boljimi postavami, ker ne vemo ne ure ne dneva...«

Za pulso-verje

ANGLESKA VOLNA

Toni Jager, Ljubljana, Drorni trg 1

Rudarska kriza

Kje je podporni fond za brezposelne rudarje?

V premogovni industriji v dravski banovini je takoreč stalna kriza, od katere je prisadeto zlasti delavstvo v revirjih Trboveljske premogokopne družbe.

Kakor znano je izbruhnila kriza že februarja letos. Od tega časa pa do danes je **izgubilo delavstvo povprečno 88 delovnih dni**. To znači ogromno materijelno škodo. Najhujše je, da ni upanja, da bo kriza ponahaj v doglednem času. V mesecu novembra, ko bi morala biti konjunktura prav za prav največja, se je zaposlitve zboljšala komaj za 3–4 dni mesečno. V mesecu decembру je isto, koncem januarja pa konjunktura že pojenuje, ako so razmere normalne. Ta položaj dokazuje, da je kriza stalna ali pa da bo dolgotrajna. S tem je gospodarsko prijet predvsem tisti del delavstva, ki dela samo na gospodkih dñini Družinski očetje, ki morajo skrbeti za pet do šest člansko družino, zasluzijo na 14 dni komaj od 250 do 300 Din.

Delavske strokovne organizacije in delavske zbornice, pa tudi gospodarske korporacije so takoj opozorile javnost in merodajne faktorje na ta položaj. Predlagale so razna sredstva, ki naj bi krizo vsaj omilila. Delavske zbornice so zlasti zahtevalo zavarovanje za slučaj brezposebnosti. Rudarji in vsi člani bratovških skladnic namreč niso zavarovani v tem pogledu.

Rogaška Slatina - v vojski padlim

Rogaška Slatina, 22. decembra.

Ta prelepi biser naše banovine, svečovnoznan po svojih krepčilnih vrelcih, se prvkrat v zgodovini omenja v listini solnogorskega nadškolske Konrada iz leta 1141., kjer kot mejniki obsežnega poselstva Ceste navaja ta vladika med drugim neki studentec, z marmornatim kamenom obdan (... et fonte marmoreo lapide signato). Ta izreden vrelci pač ni mogel biti drugi v okolici kakor baš slatinški. Mnogo stoletij pozneje pa si je učenec Plečnikov, arhitekt Jaroslav Černigoj zamislil drugi vrelci, v vzvozu lepega župniškega travnika pod šolo v S. Krizu in bližu lepe župne cerkve, kamor spada Slatina. Je ta spomenik padlim v svečovni borbi zasnovan kot vrelci, ki žubori v večno življenje; zastonj ni bilo krvavo same trupel 156 župljanih svetokriško-slatinske nadžupnije, položenih na strahoviti žrtvenik, zato da iz tega semena vzklikje mlada, čila Jugoslavija in zato, da iz tega vrelca žubori večen opomin živčemu slovstvu: »Mi, ki ležimo stari v grobeh, vas prosimo in rotimo: Budite božični slovščki, sicer se s strupenimi plini in gorostasno moderno tekno ter kemijo sami pokončate za vedno.«

Tu je v kamen vkljisan živi tekst Ivana Čankarja, ko so svojih davnih podobah iz sanj govorijo: »Nisi pomisliš, da bo zlato ključ, ki je bilo pokončeno in povezano v snope, ni umrlo, temveč, da bo obrodilo tisočkratno življenje! Ob robu tega žrtvenika pa živa slatinska in krška otroke, izkravave v strašni borbi, svetnica odrešenica, o kateri sanjam naš Ivan: »sime je še življenje. Mladost, Ljubezen, ki je goji Mati, Domovina, Bog!...«

Snegec je naletaval to nedeljo in občutno je mrazilo in vendar je ogromna masa domačega in okoliškega ljudstva s čudovito potrežljivostjo vznikalna dve uri in pol, ko so je vršilo prelepo slavlje v cerkvi in zunaj.

Cele gurande zelenja so se vile pred cerkvijo in okoli spomenika z lepimi napisimi našega Sardenka: kakor:

»Sli smo sliši boj viharen,
rod je prost in dom je varen.«

zopet: »sakopraj so v kamnu črke mrtve,
žive so nam v srcu vaše žrtve.«

Najlepši pa nad vhodom svetokriške cerkve:

Nagla smrt 86 letnega s'arčka

Murska Sobota, 20. decembra.

Danes smo spremili k smrtnemu počitku upokojenega sodnega uradnika Stefana Koloča.

Tako častiljivega starca, kakor je bil umrli, ni kmalu najti. Človek se je kar zagledal v njegovo impozantno postavo, svelte srebrne lase in jasne žive oči. Dosegel je visoko starost 86 let. Vkljub visoki starosti je bil do zadnjega zdrav.

Smrt je prišla nepriskrbljeno. Starec je hodil po dvorišču krog gospodarskega poslopja. Za vse je zanimal. V trenutku se je zgrudil na šlo in se ved ni dvignil. Domači so takoj hiteli k njemu. Odnesli so ga v sobo. Pomoči ni bilo zanj. Zadela ga je srčna kap.

Umrli se je rodil v Soboti. Po končanih študijah se je posvetil sodni službi. Opravljal jo je 48 let.

Inžinira Kuglera milo za roke

Doakrat ponesrečeni lantek

Murska Sobota, 21. decembra.

Včerajšnji dan je bil za solarja Vukana Ludošnika iz Rakitana tako žalosten, da ga bo pomnil celo življenje.

Popoldne se je vršil z drugimi solarji vred iz šole. Vsi so bili razigrani. Podlili so po cesti, ko pa so prišli do leda, so se začeli drsat. Prvič je dohitel malega Ludovika nesreča. Spodnji so mu je in revez je tako nesrečno padel, da si je nad kolenom zlomil nogo. Bolesnost je zastopal in oblejal na tleh. Tovariši so se ustrelili in v prvem hiper niso vedeli, kaj naj bi storili. Ko so se zopet zavedli, so ponesrečenca dvignili in so ga nesli proti domu.

Doma so Ludovika jokajše sprejeli. Oče je takoj šel iskati voz. Fantka so našli, da bi ga pejali v tukajšnjem bolnišnicu. Spotoma ga je zadele še ena nesreča. Ko so bili že nekako sredni, so zaslišali za seboj ropot bližnjega vozila. Pri tem je dohitel malega Ludovika nesreča. Spodnji so mu je in revez je tako nesrečno padel, da so se zlomili oba kolena.

Doma so Ludovika jokajše sprejeli. Oče je takoj šel iskati voz. Fantka so našli, da bi ga pejali v tukajšnjem bolnišnicu. Spotoma ga je zadele še ena nesreča. Ko so bili že nekako sredni, so zaslišali za seboj ropot bližnjega vozila. Pri tem je dohitel malega Ludovika nesreča. Spodnji so mu je in revez je tako nesrečno padel, da so se zlomili oba kolena.

Dvojna nesreča je otroka zelo zmučila in preteče precej tednov, preden bo mogel zapustiti bolnišnico.

Rudarska kriza

Kje je podporni fond za brezposelne rudarje?

Osnovati bi se morali poleg tega posebni fondi, v katere bi prispevala podjetja (mišljeno je bilo 5 odstotkov od čistega dobitka) in država. Ker pa ni bilo upanja, da bi bili kaj skoraj v tej smeri pozitivni rezultati, je predlog v dravski banovini ideja samopomoči. Na posebni anketi, katere se je vršila na banski upravi pod vodstvom podbana g. dr. Pirkmajerja in katere so se udeležili zastopniki javnih ustanov, so sklenili, da se ustavljavi za dravsko banovino poseben podporni fond za brezposelne rudarje. V ta fond bi se zbirala sredstva iz pravnih javnih in samoupravnih korporacij, pa tudi iz naklonitev drugih podpornikov. Banovinski podporni fond za brezposelne pa ne bi bil omejen le na rudarje, ampak bi pomagal v vseh slučajih, kjer bi nastopile večje obratne krize, če imajo za posledico veliko brezposebnost. Z izdelavo pravil tega fonda je bila povzeta banska uprava, katere naj bi izdelala ta pravila v najkrajšem času. Iz nam neznan razlogov se ta pravilnik še ni izdelal. Uprava pa bo ta izgotovil in uveljavil v najkrajšem času. Da je prepotreben, priča okolnost, da groze večje redukcije, tudi pri Kranjski industrijski družbi na Jesenicih. Njeno delavstvo je zavarovano pri bratovški skladnici; zato ni zavarovano za slučaj brezposebnosti. Veliko vprašanje je, kdo in na kakšen način bo omiljeval že obstoječe krize, če ne bo zbranih v ta namen posebnih sredstev.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Ta božji hram je bil do zadnjega kotička načrta.

Kaj pravile?

Huda je gospodarska kriza po vsem svetu dandas. Izkušeni gospodarstveniki, prebrisani državniki, modri učenjaki in drugi zdravnički isčejo na vso moč tiste čudovitne kapljice, ki bi to preklicano krizo pregname in jo opravile.

Kranje smo majhno ljudstvo (za Štajerce si tega ne upam naysati, bodo govor udaljeni), torej mi Kranje v tem trudu ne smemo zaostati za vsem svetom, čeprav nas je malo. Skoraj bi rekli, da smo mi le našli univerzalno sredstvo proti krizi. Kar dobro bi bilo, če bi to sredstvo dali patentirati v Ameriki in v Evropi. Najprej so prišli na to sredstvo naši imenitni hrgeci pa mesariji pa drugim pridelovalnikom, ki sedaj še skoro od izgube ne morejo živeti tako, kakor so včasih, v starih, dobrih časih.

To sredstvo pa je — jamčanje. Janrali, ložiti, ampak prav človek in obupno zavreljati na slabe čase in na slabu kupčijo. Vrata stikati na steno se bolj črneti, kakor je, potem bo že nekaj pomagalo. Ostane enojna ložba: — Eh, saj končno le ni tako hudo, kakor govorim!

Res je, da je kupčija slabša, kakor bi bilo želeti, vse pa te ni tako črno. Ko človek vse lojamčanje in včetno godrjanje posluša, misli skoraj: zdroj, rdej se bo vse pogreznati z brezdom in tako se sam pomaga na svoj skromen način k splošnosti brezpuju in malodruštvi. Ta deca pa sta psihična podlaga krize.

Na enem, ce se bo v svetu ta kraljski potres obnesel. Sedaj, ko beremo razne članke o nemških listih o gospodarski krizi in o boščini kupčiji (na primer zadnjega Neue Freie Presse), delajo v sredu malo drugače. Tami pravijo: »Bo že boljše, že gre! Gre počasi, ampak gre! Le korake ne izgubili! Ni tako hudo!«

Kaj pravile, ko bi se mi Kraljci enkrat izpisili v tekmu z vsem svetom? Poizkusili bi, katero sredstvo je boljše, ali naše jančanje, godrjanje in umetno povečevanje svetovnega malodruštva ali pa zaupanje sveta z boljšo časo, njegova koraka in Coulöva metoda z tolčbo - Bolša sete? Dajmo, poizkusimo, kdo bo prej premagal gospodarsko krizo, ki svet ali pa mi, Kraljevi?

DARMOL
čokolada za odpiranje

Koledar

Torek, 23. decembra: Viktorija (Zmagoslava), devica mučenica.

Osebne vesti

= **Himen.** V nedeljo 21. decembra je poročil veleč. g. dr. Klinar, stolni kanonik in župnik v knežoškijski kapeli gdje Ježko Furlanovo, hčerko pokojnega dr. Josipa Furiana, z g. Karlošom Taubarem, kapetanom 1. razreda.

= **Himen.** Danes se poročita v farni cerkvi v Podravski Slatini g. dr. Franc Matič, odvetniški konceptent v Slatini, prešnji urednik Christliche Volkszeitung v Osijeku, z gđ. Milice Dragovićevićevo iz Slatine. Priča bosta ženitova soščeta Stefan Skvorer, okrajni živinodržavnik v Srebrenici in inž. Stefan Ravnikar, okrajni kmetijski referent v Slatini. Mladina novoporočencema dan Bog obilo šrčel!

= **Promocija.** V soboto 20. dec. je promovirala na dunajski univerzi za doktorja filozofije gđ. Ksenija Oسانa iz Sv. Marijete v Pes. — Nečakinja znanega inž. M. Oسانa — radio-čete.

= **Odlikan.** S kolajno Jugoslovanske krone je bil odlikovan g. Anton Hrastnik, uradnik ravnateljstva drž. zdravnic in rezervni kapetan.

= Napovedovanje učiljev, iz V. v IV. skupino so napredovali: Kotnik Ana, Božič Antonija, Glogobokar Ivan, Ambrožič Angelka, Gabrijela Ivana, Kunčič Antonija, Verdži Stanislava, Vehovec-Poznik Marjeta, Grabeljak Karel, Zlobnik Jozefina, Skulj Vladimir, Urbaš Alojzij, Zlobnik Frančinka, Ragi Franc — iz III. v II. skupino: Laver Vinko, Jerše Stefanija, Sokol-Zapotnik Antonija, Jauševič Franc, Culov Ivan, Osmračić Hermina, Lapačev Ivan — iz II. v I. skupino: Rakša Martina, Pahor Josip, Suša Justa, Napokoj Josipe, Hladnik Leopold, Bernetič Majer Valerija.

Novi grobovi

= Umrl je v nedeljo, due 21. t. m. v visoki starosti 84 let posestnik Frane Vrhovec (Bitenčec cee na Bregu), dober krščanski mož in skrbenec. Pogreb bo v Icrek ob pol 10 dopolne v Horjulu. Naj počiva v miru.

Mala kronika

= **Božično zborovanje Slovenske družbe.** V nedeljo, dne 28. decembra popoldne ob 14: 1. L. Strukelj, Friderik Baraga, veliki misjonar in učitelj Indijancev. 2. Plestenjak: Kulturni pomen Barrage za Slovence. 3. Dr. Ehrlich: Šola in misijonstvo. — **V ponodobnosti, dne 29. decembra ob pol 10:** 1. Venczel Slavica: Otroški vrteci v preteklosti in sedanosti. 2. Dr. Stanko Gogala: Osebnost učitelja. 3. R. Wagner: Poglavljanje načionalne vzgoje. — Zborovanje bo obakrat v Unionu. — K obilni udeležbi vabi odbor.

= Sprejemanje strank pri kraljevski banski upravi dravske banovine v Ljubljani. G. ban dravske banovine dr. Drago Marušič bo sprejemal stranke (izvzemši ob praznikih) ob torkih in petkih od 10 do pol 13. Ob istih dnevinih in ob istem času bo sprejemal stranke tudi pomočnik bana g. dr. Otmar Pirkmajer. Ob tej priliki se stranke opozarjajo, da je v zmislu zadnjega razpisa ministrskega predsednika dovoljeno interventirati le v lastni zadavi ali pa zakonitih in pooblaščenih javnih zastopnikih. Obenem se stranke opozarjajo, da je v njenem interesu, ako obravnavajo svoje zadave predvsem pri pristojnih prvočlanenih oblastih, oziroma pri pristojnih načelnikih oddelkov ter župnikih odsekov, ker je razumljivo, da se g. ban, oziroma g. pomočnik bana morata posvetiti v glavnem vodstvu uprave in posebno važnim vprašanjem občega začaja ter reševanju pritožb, v kolikor so naperejene proti upravnim organom. (AA)

= **Ilustracija Stev.** 12. je pravkar izšla v razkošni opremi, z izbrano vsebino in s povzetanim obsegom: »Ni dyoma, da bo ugajala vsem slojem našega naroda.« Iz prospakta, ki je priložen tej številki, je razvidno vse vsebinsko bogastvo, ki ga bo nudila revija načernikom v svojem tretjem letniku. Naj bi ne bilo družine, ki bi ne imela te reprezentativne revije naročene. Prosimo vse, da javljajo svoje naslove in naslove svojih znancev upravi, ki jim bo takoj poslala številko na ogled. Posamezne številke se dobijo v vseh boljših trafikah in knjigarnah po 10 Din. Uprava revije ilustracijat v Ljubljani, Kopitarjeva ulica 6.

= **Vseled preselitve trgovine prodajam blago z znatnim popustom:** A. Fuchs, trgovina z urami, zlatnino in srebrinino.

Železniška nesreča pri Lajkovcu v Srbiji

Belgrad, 22. decembra.

Železniško ministarstvo objavljai:

Davok okoli 4:45 je pri 80 km med Lajkovcem in Jabolčjem strelči s tira vlak št. 311, in sicer lokomotiva s tendejenji, ki se je prevrnila na levo stran v smeri vožnje. Službeni voz št. 2011 in salonski voz št. 1 sta se razbilci. Vsi naslednji vozovi so se čili s tira ter so medčno poškodovani. Ob tej prilikai je bil ubit železniški uradnik Viljem Tor-

★ Robija — kaj je? V letošnjem inoborskem koledarju je članek »Kakšne zakonite spremembe veljajo za kažensko sodišča?« izpod peresa univ. prof. dr. Metoda Dolencia. Na strani 88 pa je pod črto opazka: »Robija je najstrožja kazenska. Obsodja je vkovjan na rokah in nogah v verige in mora tak hoditi tudi na delo.« Te opazke ni napisal avtor, določil je uredništvo za pojavnino besede robija, ni pa dodelal, da velja to o starem srbiskem zakoniku in ne več o novem (od 1. januarja 1930 dalje). Odite, so namreč okvi za vso državo odpovedani. — Pač pa je robija resno najtežja kazenska prostetja in vesko zvezanih z dolžnostjo dela. Odtod njeni imen, ki pomeni nekakšno sužnosť, prisilno delo. Nekdaj so bili obsojeni ljudje na galeje (galijoti), kamor so jih prikovali kot sužnje, da so veslali. — Robija kol kazenski so uporabljali po smislu novega kaženskega zakonika zlasti za tista težka zločinstva. Ili izvirajo iz grdin nagibov. Okvi so pa uporabljajo samo zeločasno pri takih zločincih, ki so nasilni ali na sumu, da pobegnejo. Je pa to je disciplinarno sredstvo, ne pa kazenski. Drugi kazenski za zločinstva je zatočenje. Prvotno pomeni izzetiči — v svetih dneh stokas (kretanju) zaustaviti, svobodo na določen kraj utesnil. Ta kazenski bi pojmovno ustrezal kazni Festungshaft (trdnjavsko ječa) v Nemčiji. Nasaga se za zločine, ki so vobče ne smatrajo naravnost za nefascistično, n. pr. pri političnih dejanjih. — Priponimmo, da je na isti strani tudi po tiskovali pomeni napako, da so sodnji senati treh sodnikov pri okrožnih sodiščih za vsa zločinstva, na katere je zaplena časna robija ali zaločenje od 1–10 let. Namesto 10 let mora stati 20 let.

★ Spodnja koča na Golici bo za praznike sv. Božič in sv. Štefan odprtta.

★ Slovenska dijska zadruga v Pragi želi vsem svojim dobrotnikom prav vesele božične praznike in srečno novo leto. — Zadruga nam je poslala tudi obširno zahvalo vsem darovalcem, ki so darovali večje zmesne našme dijake v Pragi. Obširnega seznama ne moremo pridobil, pač pa naše dijake v Pragi npr. pripravljamo slovenski čarežljivosti.

★ V službenem listu kraljevske banske uprave dravske banovine št. 44 do 20. decembra l. l. je objavljen »Zakon o državnemu sodišču za zdroj države«. Pravilnik za začasna skladista za petrolej. — Razglas o imenovanju članov za državne strokovne izpise v resoru ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje. — Uredba o službenem razmerju zdravnikov zdravstvenih zdravstvenih občin v dravski banovini in »Pravilnik o pobiranju davščine na blagovni promet v mestu občini Maribor.

Ako želite Vaše drage res razveseliti za božič, iedaj jim darujte dober gramofon ali kako lepo plesoč!

Pri nas je izbrana velikanska. Dobili smo mnogo novih slovenskih božičnih plošč, posnetke klasične glasbe in za zabavo; kompletni opere od Din 350.-

največ.

Gramolon A. Rasberger, Miklošičeva c. 34

★ V prilogi »Službenih novin« kraljevine Jugoslavije št. 292 od 20. decembra l. l. je objavljen »Zakon o davku na neizcenjene moške in dolobce glede oproštive davka za rodbine z devedimi in več otroki.«

★ Razpisana zdravniška služba. Glavna bratislavska skladnica v Ljubljani razpisuje na podlagi

Pravilnika za opravljanje zdravniške službe pri bratovskih skladnicah službo pogodbenega zdravnika pri »Kraljevi bratovski skladnici v Velenju« s sedežem v Velenju ali njega bližnjem okolici. V zdravnikov okoliš spada 510 zavarovanih skladničnih članov ter 1181 upravičenih rodbinskih sosedjev.

Prejemki zdravnika so pavaširani s 3000 Din mesечно in trikratno plačo brez vseh drugih dajatev. Zdravnik bratovske skladnice mora: 1. biti državljan kraljevine Jugoslavije; 2. govoriti v pisati slovenski jezik; 3. biti doktor vsega zdravilstva in imeti diplomo fakultete kraljevine Jugoslavije ali diplome tujih fakultet, nostričirano na eni izmed domačih medicinskih fakultet, ali je že dosegel to pravico; 4. med temi zdravniki se sprimejo v prvi vrsti zdravniki z dokazanimi sposobnostmi za malo in srednjo kirurgijo, kakor tudi za porode z ginekologijo; 5. odslužiti po zakonu predpisani bolnični stazi, imeti pravico privatne prakse in biti vpisan v imenik zdravniške zbornice; 6. imeti uravnano vojno obvezno in pri sprejemu v službo ne sme biti starejši od 45 let. Natančnejše informacije se dobre brezplačno pri kraljevi bratovski skladnici v Velenju. Lastnoročno pisane ponudbe sprejemajo Kraljeva bratovska skladnica v Velenju do 20. jan. 1931.

★ Državoznanstvo. To knjigo z Dopolnitom, ki obravnava gospodarsko in kulturno strukturo naše države ter obseza glavne določbe zakonov, potrebuje vsak. Stane broš. 26, vezana 56 Din. Dopolnilo samo pa 12 Din. Dobri se v knjigarnah in pri skupini dr. Frana Ogrinu (Kamnik).

★ Kmetijska kemija. Spisal ing. agr. Ivo Zobec, 157 strani. Cena kartonirani knjiga Din 45, vezana v celo platno Din 52. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. — Kmetijsko je silno obsežna veda in zahteva toliko znanja, da se mora umni kmetovalec učiti celo življenje. Kemija pa je podlaga vsem panogam kmetijske. Brez znanja glavnih osnov kmetije je vsak resen napredrek nemogoč. Knjiga je namenjena predvsem absolventom in učencem kmetijskih, vinarskih, mlekarških in drugih sorodnih šol, vendar pa tako prirejena in razširjena, da bo koristila tudi tistemu, ki ni imel prilika v šoli, zajemati fundamentalne nauke naprednega gospodarstva. Prav tako bo kot priročnik dobro služila zlasti učiteljstvu kmetijsko nadaljevalnih in gospodarskih šol ter vsem, ki poučujejo o kmetijski in prirodne nauki. Razdeljena je v anorgansko in organsko kemijo, kmetijsko kemično tehnologijo in agronomsko kemijo.

★ Sveti Lucija. Igra v 8 dejanjih, 11 oseb z mešane vloge. Spisal jo je dr. J. E. Krek. Cena 5 dinarjev. Dobri se v jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. — Igra sama je lahko uprizorljiva, snov je zanjeta iz življenja našega dobrega slovenskega ljudstva in bo zmorel se tako mal podnežkih ljudi. Ker se igrica že dolgo ni dobila, to sedaj tem toploje priporočamo.

★ Ilustracija Stev. 12. je pravkar izšla v razkošni opremi, z izbrano vsebino in s povzetanim obsegom: »Ni dyoma, da bo ugajala vsem slojem našega naroda.« Iz prospakta, ki je priložen tej številki, je razvidno vse vsebinsko bogastvo, ki ga bo nudila revija načernikom v svojem tretjem letniku. Naj bi ne bilo družine, ki bi ne imela te reprezentativne revije naročene. Prosimo vse, da javljajo svoje naslove in naslove svojih znancev upravi, ki jim bo takoj poslala številko na ogled. Posamezne številke se dobijo v vseh boljših trafikah in knjigarnah po 10 Din. Uprava revije ilustracijat v Ljubljani, Kopitarjeva ulica 6.

★ Vseled preselitve trgovine prodajam blago z znatnim popustom: A. Fuchs, trgovina z urami, zlatnino in srebrinino.

bas iz Sarajeva, težko ranjenih je bilo šest potnikov, lažje pa štiri.

Odrejena je bila takoj komisija, da izpostavi na mesto nesreče in preglede njene vzroke. Nesreča se je pripravila na ovinku ter njenega vzroka ni bilo mogoče takoj ugotoviti. Na tem delu prve, zvezne županije, župan Živojin Živković je zavzel, Kongresni trg.

★ Prodaja se v korist društva Triglavac iz Krusevac, pesniška zbirka M. Šeljaku. Vangabund je po cenih samo 2 Din. Dobiva se v Novi županiji, Kongresni trg.

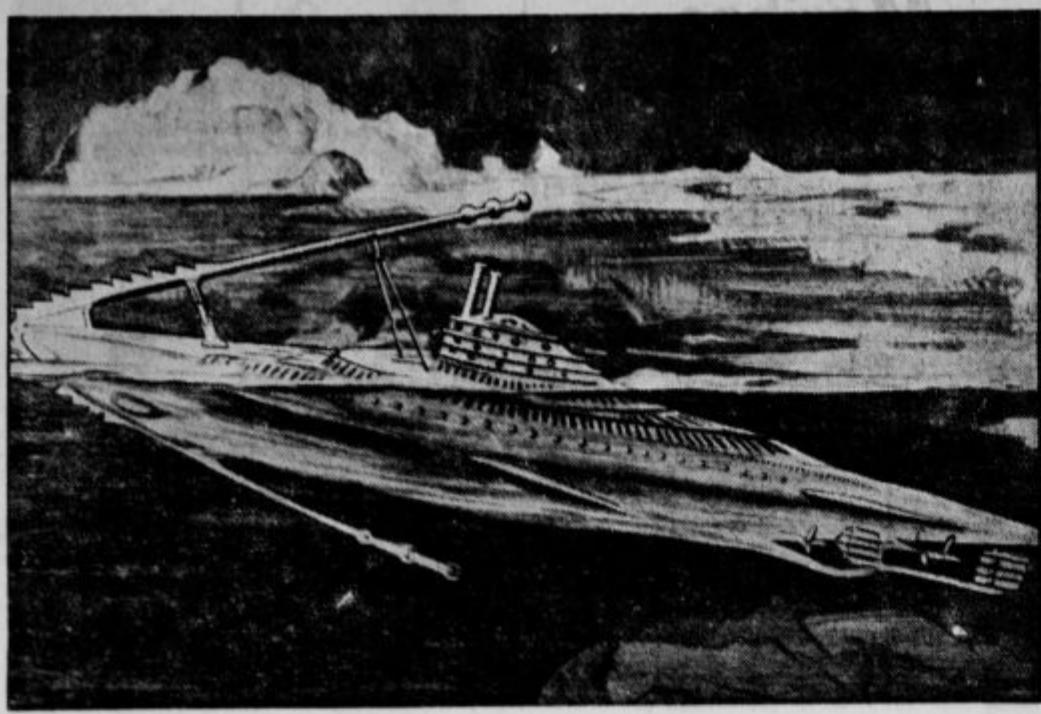
★ Kaj je gnitje zob? Pod gnitjem zob razumejo razpadanje zobovine bodisi kemičnega ali bakterijskega značaja. To je ne le napogostejava, temveč tudi na razširjenje zdravne bolezni. Zasednilo je pri vseh narodih sveta, zlasti pri Evropski. Radi gnitja ostankov jedi se tvori kislina, ki napada na najmedostnejši mestni zobov, najtično zdrobljajo in razpadajo. Vnitrje zobnih živcev (Pulpits), vnetje korenine (Periodontitis) in slednje popoln razpad zoba so zadnje posledice. Dobro preprečevalno sredstvo je Pebeča zdravna pasta. Ona povzroča v ustih naglo izločanje alkalične sline. Oboje potem takoj zaustavi vsako tvrdnje vsebine in gniliobne kislinske.

★ Nikdar ne bo čene eprave prišel do sobne oprave, kakor če zadeneš prvi dobitek v loteriji v Domu službštine. Šrečke le po 5 Din. Žrebanišča nepreklicno 11. januarja.

★ Najlepša božična darila v najlepšem izbiru dobitje načenje v trgovini Bata.

ZA BOŽIČ IN SVETI VEČER

razne delik se, če, rum Cognac, namizna, butljena in

S podmornico na severni tečaj. Naše 20. stoletje, doba tehnike, uresničuje neštevilne napovedi, ki jih je podal genialni fantast Jules Verne (1828–1905) v svojih romanih. V svoji knjigi »Nautilus« je opisal Jules Verne potovanje na tečaj v podmornici, kakršno hoče sedaj nastopiti ameriški raziskovalec Wilkins. V čast preroskega pisatelja je del Wilkins svoji podmornici ime »O 12 Nautilus«. Na sliki vidimo, kako hoče Wilkins prodreti na severni tečaj.

Kako praznujejo Angleži božič

Ceprav je božič eden največjih praznikov krščanskega cerkvenega leta, ga vendar vsi krščanski narodi ne praznujejo enako. Francoski n. pr. slave mnogo bolj svečano novo leto kakor pa božič.

Angleži pa praznujejo božič s čisto samostojnimi svečanstvimi, ki se v bistvu razlikujejo od svečnosti pri nas in drugih narodih. Pri Angležih je božič nekak držaben praznik, niti malo pa ne spominja, da bi bil rodbinski praznik. Anglež v bistvu ne pozna svetega večera. Ko slavi Anglež božič, misli samo na rojstvo Deteta v Betlehemu, in pri tem niti malo

Molotov, novozmenjeni predsednik sveta ljudskih komisarjev. Dosedanjega predsednika Rikova je Stalin odzagal.

ne pomisli, da je isto Dete nekaj desetletij pozneje umrlo na križu. Angleški božič je dan razbrzdane veselje. Dočim pri nas popevamo v krogu svoje družinice božične pesmi, ki nas v duhu preneso v davne čase, se pa Anglež ravno na ta dan zbuditi iz svojega »mrtila« in nori ob zvokih jazz-banda. Predno gremo pri nas k polnočnici, pokusimo kolač in pijemo domače vino, če ga imamo; Anglež pa pravi, da sploh ni praznoval božiča, če se ni napolil šampanca in najedel posebnih jedil, ki morajo škoditi želodcu. Tega seveda ne store vsi, ampak večina.

Na sveti večer ni v krogu angleške rodbine nobenega praznega razpoloženja, edino, kar je: otroci nastavijo zvečer, predno gredo spati, očetove nogavice, da jih »Father Christmas« napolni z darovi. Šele pri obedu na božični dan se darujejo prava darila. Že stara navada pa je, da se darujejo darila zavita v zavoje, in največje veselje angleških otrok je, odpirati te zavoje. Če bi darilo ne bilo zavito v omot, bi angleškim otrokom pokvarilo polovico veselja. — Sploh se na Angleškem o božiču silno veliko daruje.

Vsaka, saj nekoliko imovitejša rodbina daruje najmanj 40 daril. Darila so najrazličnejših vrst, od najdragocenjših zlatnih pa do preprostega zavitka čokolade. Na ta dan se spomni Anglež vsakega prijatelja, pa naj se bo še tako oddaljen. To darovanje smatra Anglež za najlepši in najbolj krščanski znak božiča. Posebno na deželi se je še v polni merti ohranila ta lepa navada. Vsak Anglež, ki ima posestvo zunaj mesta, praznuje božič na deželi, in povabi na ta praznik vse svoje prijatelje.

Božično drevesce pri Angležih ne igra skoro nobene vloge. Šele na sveti dan popoldne pričko na njem svečice. Tudi božičnih pesmi Anglež skoro ne poznava. Na sveti dan popoldne se izvrši v cerkvi verski del praznika in s tem je vse končano. V cerkev pride vsa družina. Popoldne se pa začno zabave, pri katerih se pleše, je in pije za žive in za mrtve...

Tako praznujejo protestantovski Anglež božič. Nam se je taka proslava enega največjih praznikov cerkvenega leta zdi čudna...

Iz džungle v Zoo

Te dni je v hamburškem pristanišču prisostal parnik »Sultanc«, ki je pripeljal s seboj celo vrsto živali za Hagenbeckov živalski vrt, in sicer iz Nigrije. Med živalmi je sama divjadična, ki bo znatno povečala zanimivost zoološkega vrta v Hagenbecku. Parnik pa je pripeljal le del transporta, drugi del pa še čaka. Lov na živali je bil silno težak, posebno še radi silnih množin komarjev, ki s svojim pikom povzročajo malarijo. Mnogokrat se je nahajala ekspedicija v nevarnosti, da bo poginila od žeje in včasih je bilo treba iti cele tedne po pokrajnah, ki jih je dolgotrajno deževje popolnoma razmočilo. Ekspedicija je morala na svoji poti do obale z živalmi vred prehoditi 25 kilometrov močvirja. Voda je stala na tej poti povprečno meter visoko. Če so naleteli na kako reko, so morali uporabljati čolne. Živali seveda niso mogli spraviti v čolne in tako so morale plavati. Zirafe pa ne znajo plavati. Morali so jih prvezati na vrv in so na ta način držali njihove glave nad vodo, da niso potonile. Težkoče so se pojavile tudi pri nakladanju na parnik, ko so morali za žirafe zgraditi zelo visoke kletke, oziroma so morali preje pripravljene kletke zvišati, ker niso računali s tem, da imajo žirafe tako dolge ravnate.

Če pomislimo, da je morala vsa ta družina divjih živali, — ekspedicija je lovila tudi slone in sploh vse vrste divjadične afriških pragozdov, — prehoditi 1200 kilometrov dolgo pot iz osrčja Sudana do najbliže železniške postaje, potem moremo še ceniti napore in zasluge ekspedicije, ki se je lotila tako težke naloge in ki je to nalogo tako uspešno rešila.

Pozorišče najnovejše revolucije v Južni Ameriki je bila Guatema, glavno mesto istoimenske republike, kjer je po kravah pouličnih bojih vlada padla. Vzrok tega najnovejšega ameriškega prevrata tudi v splošni nezadovoljnosti z vladanjem državnega predsednika Chacona (na desni zgora).

Smrt slavnega misijonarja

Te dni je umrl na Japonskem misijonar p. Lucian Drouart de Lezey, vodja doma gobaocev v Moyami v japonski provinciji Shizuoka. Pokopali so ga na pokopališču gobavcev, katerim je služil dolga leta. Pogreb je pokazal, kako je pokojnika vse spoštovalo kot človeka, ki si je izvolil za svojo življenjsko nalogu, služiti najbednejšim članom človeške družbe. Pogreba so se udeležili zastopniki cerkvenih in svetnih oblasti. Pogrebne svečanosti je vodil tokijski knezoškof ob asistencij apostolskega delegata in zastopnikov misijonskih redov. Preden so krsto odnesli iz cerkve, je imel neki duhovnik na plakajoče gobavce in številne navzoče katoličane ginljiv nagovor. Na grobu pa so govorili tokijski knezoškof, zastopnik japonskega notranjega ministrstva, prefekt province Shizuoka, dalje zastopnik Glavne karitativne zveze in neki protestantski misijonar. Sožalno brzjavko je poslala tudi japonska cesarica.

Pokojni misijonar je s 70 leti prevzel vodstvo doma gobavcev in 12 let z mladeničkimi močmi deloval za njihov blagor. V avgustu letosnjega leta ga je japonski cesar odlikoval z redom za zasluge.

Bivši finski generalstabni načelnik Walenius, ki je nekdanjega državnega predsednika Stahlberga nasilno odpeljal, je bil v Helsingforsu obsojen na 3 leta ječe.

Berlinska policija

V Berlinu se je te dni pripeljal dogodek, ki ne meče preveč lepe luči na berlinsko policijo. V neki hiši na Aleksandrovi cesti je policijska vojašnica, in v isti hiši je tudi neki modni salon, v katerega so pred 14 dnevi vломili zločinci. Da je zadeva še bolj zanimiva, je bilo te dni neke noči zopet vlamljeno v isto trgovino. Ta drugi vlam pa je tem zagonetnejši, ker je lastnica trgovine janž že preje zvedela, in je o tem obvestila policijo, ki ima okrajno stražnico v isti hiši. Zaprosila je policijo, naj dotično noč varuje njen trgovino. Policija se je prepričala o resničnosti te prijave in obljudila, da bo sto-

Novi indijski podkralj lord Willington, dosenjanji generalni guverner Kanade. Willington je star 65 let in je bil že pred desetimi leti kandidat za indijskega podkralja.

rila vse, kar bo v njeni moći. Lastnica je odšla pomirjenja na svoje stanovanje, ki je v neki drugi ulici. — Ko je naslednjega dne prišla v svojo trgovino, je s strahom ugotovila, da je bilo ponoc vlamljeno, in to točno po načrtu, za katerega je že preje zvedela. Vlomilci so izbili izložbeno okno in odnesli iz njega dragocen model. Lastnica trgovine je takoj odšla na stražnico in se britko pritožila nad nemarnostjo varnostnih organov. Ti so ji pojasnili, da je policija s svoje strani ukrenila vse potrebno. »Vse potrebno« je obstajalo v tem, da je bilo stražniku, ki je imel v onem okolišu nočno službo, naročeno, naj pri svojem obhodu večkrat pogleda na to hišo. Seveda, ko se je stražnik oddalil v drugo ulico, so vlamilci pravlahko in neovirano opravili svoj posel. Pa to še ni vse. Za ono noč je bila napovedana tudi racija za isto roparsko polto, ki se je že udežilo okrog 400 policistov. Nihče od teh 400 brumnih policajev pa ni opazil, kaj se godi v hiši, kjer se nahaja njihova stražnica. Danes se ves Berlin smeje na račun svojih varnostnih organov...

Kulturni obzornik

„Mladika“

Enajsti letnik družinskega lista s podobami »Mladika« je zaključen. Ne moremo, žal, pisati razprave o čudovitem razvoju tega lista iz skromnih začetkov do sedanje njegove ustajljene ter skoraj v vseh podrobnostih dogname oblike, pri čemer je list vendar živ in v vsakem novem zvezku z novinami nasičen. Pač pa hočemo v kratkih obrisih zazrtati vsebino enajslega letnika »Mladika«, kar kor je.

V pesmih, ki so številne, a vendar ne preveč, da bi se bilo batiti zvodenosti, ki je pri naših ozkih številnih mejah neizogibna. Izmed starejših so prispevali Joža Lovrenčič, Ksaver Meško in Janko Samec, od priznanih mlajših pesnikov ima med svojimi sotrušnjiki »Mladika«: Ottona Berkopca, Mirka Javornika, (ki se dobro dela, dasi je najmlajši), Jane Plestenjaka, Joža Pogačnika, Vitala Boduška in še nekaj drugih.

Prvega dela lista jedro pa tvori pripovedno slovstvo. Tu je objavil Franc Seljak (pseudonim znanega pisatelja) povest »Kamarjev Jurij«, ki je izhajala skozi ves letnik. Povest našega primorskega ljudstva, široko zasnovana, značaj in dušo kraškega slovenstva krepko in mojstrsko podajajoča. Seljak nam je v čudovitih besedah opisal svet, ki je naš, kakor tisti, ki v njem vsak dan živimo, ki nam je pa postal v kratkem razdobju že tako neznan, ko mu je tuje s svojim bližem udaril v lice bridko rano, ki ga je vsega izpremenila. A »Kamarjev Jurij« naj nam ostane blizu, brat bratu, naša misel bodi z njim!

Druga povest, ki je izhajala prav tako vse leto v »Mladiku«, je prevod romana znamenitega sodobnega francoskega pisatelja Henryja Bordelauxa: »Zametene stopinje« (La neige sur les pas). Pisatelj obravnava težak in vendar danes kakor zmerom aktualen problem zakonske zvestobe. Sijajno zastavljeni vazel reši z vsemi pričomski mojstrskega romanopisa, hkrati pa krščansko etično. Prevod, ki ga je oskrbelo Krista Hafner, je izvrstan.

Ko bi letnik ne vseboval nič drugega mimo teh dveh povesti, katerih vsaka zase tvori lepo knjigo, bi že bil vreden denarja, kar velja. Toda, kje je vse ostalo gradivo, bogato kakor razkošno božično drevo?

Bogomir Magajna je dal dve krasni noveli: »Beli konjiček« in »Ananasc, J. Kalen«; »Zadnji križev pot«, Cene Kranjc: »Na Smarji gori«, Matija Malešič tudi dve: »Tihi, tihi« in »Štoniščak«, Ksaver Meško: »Sv. Frančišek«, Adam Milkovič tri črtice, Jane Plestenjak: »Beseda sekirec. Izšlo je tudi nekaj prevodov iz tujih slovenskih.

Med poljudno znanstvenimi spisi ima »Mladika« neprekosljivo nazorne, zlasti pa jezikovno izvirne študije iz anatome dr. Janeza Plečnika: O prebavi in presnavljanju telesa — O ménini včenosti — Drobje — Crevo — O snoveh v našem telesu (plini) — Iz katerih snovi je naše telo? — Dr. Alfred Šerkop opisuje v daljšem potopisu, ki ga krasijo fotografski posnetki, potovanje v Severno Ledeno morje. — Mnogo zanimanja je zbudila razprava neutrudljivega dr. St. Vurnika o zgodovini obleke, ki je tudi opremljen s mnogimi slikami. Jos. W. Wester je prispeval v štirih zvezkih izredno privlačne slike iz naših krajev pred 150 leti. J. Zirovnik pa je pisal o blejskih otoku.

Del zase tvorita v »Mladiku« obsežni rubriki. »Pisano polje« in »Družina«, kvadratni listi. Ta del, četudi mu morda še manjka v splošnem nekoliko večje toplote in domačnosti, kar bo v bodočnosti gotovo doseženo, je po tehnosti prispevkov po pestrosti in zanimivosti daleč pred podobnimi revijami v širokem svetu. Upoštevani so znamenitejši jubileji, ki se vrstijo ob življenjepisih, katerih zanimivost in poučnost je naravnost preko vseh povuh, in člankih, ki bi jih moral, če bi hoteli vsaj malo prikazati njih jedrovnost, vse posameč navesti in razložiti. A omeniti hočemo poleg Finžgarjevih »pričlostnostnih« in sijajnih Dobidovih o slikarjih in slikarskih izvirov, le še: O knjigi (dr. Jože Pogačnik), Križem po Bolgariji (J. Sedivý).

Največje pozornosti vredni pa so kotički Stefanije Humeck »Gospodinjstvo«, Milice Grafenauer: »Iz duhovnega življenja družine« ter Marije Remecove »Kharicac. V člankih o gospodinjstvu so obdelana vprašanja: sodobnega gospodinjstva, sodobnega stanovanja ter vsakdanjih opravil v sodobnem gospodinjstvu. — V člankih iz duhovnega življenja družine, katerih je cela kopica — in izvrstnih! — omenjam le: Zakon — zakrament — skrivnost — ter Ljubezen — blagoslov in življenje. — Kuharica vsebuje poleg uvodov ogromno število novih kuharskih receptov.

Nazadnje, dasi bi jih bilo potrebno na prvo mesto postaviti, omenjamо slikе »Mladika« je razkošno ilustriran list — število slik, ki jih vsebuje ves letnik, dosega skoraj 200. — Med temi so umetnosne slike, kipi, lesorezi, ki jih izbira dr. Karel Dobida, gotovo za estesko vzgojo čitalcev najbolj pomembne, toda tudi fotografije in portreti, pokrajinske, narodopisne, zgodovinske in druge slike so vse hvale vredne.

Kakšna bo »Mladika« v novem letu?

Videli smo prvi zvezek dvanajstega letnika »Mladika«, ki bo dobila v novem letniku sijajno novo zunanjno opremo, delo Plečnikove šole. Že po platnicah bo list razodeval slovenskost in domačnost svojo. O priliki spregovorimo o naslovnih sliki posebej. Za danes le nekaj podatkov o vsebini prve številke novega letnika:

Bogomir Magajna, priznani in cenjeni naš moderni novelist, je napisal daljšo povest, ki bo izhajala v »Mladiku« nemara vse leto; je to »Gornje Mesto«, povest iz zagrebškega življenja. Ze po prvem odlomku sodeč, bodo čitalci slika napeto zastavljeni zgodbo o medicincu Simunu in učenki godbene šole Mariji s lastjo prebirali. — Dobidovem prevodu izide J. Lemaitrova »Lilit«, Silve Kranjc pribrežuje na podlagi spisa Benedikta Kuripešča iz Gornjega grada potovanje »Pred štiri sto leti iz Ljubljane v Carigrad«.

Bogdan Kozak (ki je v resnici znan ljubljanski zdravnik) objavlja »Iz zdravnikov doživljajev«, dr. A. Šerkop pa nadaljuje svoj opis Severnega Ledenega morja pod naslovom »Lofotie«, v katerem prikazuje življenje norveških ribičev. Dr. Janez Plečnik je postal, kakor vidimo, še nadalje zvez »Mladika« ter objavlja razpravo »O dihanju«. — Kot druga glavna povest bo izhajala zgodovinski roman ruskega pisatelja S. R. Minčlova: Ko so hrasti šumeli. — Bogato je »Pisano polje«, še bogatija »Družina«, kateri je ostala zvezda Milice Grafenauerjeva, poln jermbarjev na nudijo »Salec« in »Uganke«.

Zares, malo je tako lepih in tako bogatih listov, kakor je »Mladika« — lahko smo ponosni nanj!

Pridobivate novih naročnikov!

